

znate autore pobija, njih više od 46, osim onih koje obara u *Retorici* i *Poetici*: Talesa, Anaksimandra, Anaksimena, Anaksagoru, Hermotima, Diogena, Ksenofana, Parmenida, Zenona, Melisa, Empedokla, Heraklita, Leukipa, Demokrita, Protagoru, Gorgiju, Leofana, Antifonta, Ksuta, Parona, Likofrona, Alkmeona, Hipasa, Hipona, Kritiju, Sijenesija, Poliba, Hipokrata s Hija, Eudoksa, Aristipa, Epiharma, Kratila, Eurita, Speuzipa, Homera, Hesioda, Euripida, Sofokla, Isokrata, Herodora, Herodota, Ktesiju, Pitagoru, cijele sljedbe: pitagorovce, antistenovce, Megarane, Sokrata i više nego ikog drugog – Platona, učitelja kojega je poimence napao na 60 i možda još više mjesta. Tako se svidjelo tom čovjeku, koji se svima rugao⁵, kako je prenio Elijan, neopravdano napadati onog časnog starca, čijim se obilnim mlijekom nauka udebljao, izbaciti ga iz škole i bezobraznim ga spisima osuditi za cijelu vječnost.

Kod Grka su prvi Ksenofan i Parmenid počeli pobijati mišljenja drugih. Platon je optuživao sve sofiste, nijednog od filozofa osim dvojicu: Anaksagoru i Heraklita. Aristotel je (i u tome suprotan Platonu) sve filozofe, nijednog od sofista osim dva: [292] Protagoru i Gorgiju, ne samo optuživao, nego i napadao najgorim predbacivanjima. Za filozofiju Empedokla i svih starih kaže da muca; Ksenofana i Melisa zove ἀγροικότεροι, sirovima, Parmenida imenuje *vidom obdarenijim*, kao da su drugi bili slijepi; njihova mišljenja drži παιδικαί, djetinjastima. Za Anaksagoru i ostale izjavljuje da su se izjašnjavali λίαν ἀπλῶς καὶ ἀσκέπτως, odviše jednostavno i nepromišljeno. Vrlo često za njih kaže da su εὐήθεις, ἀρχαῖοι, ἀρχαιότεροι, glupi,

⁵ Usp. AEL. VH 3.19.7 – 10 καὶ μωκία δέ τις ἦν αὐτοῦ περὶ τὸ πρόσωπον, καὶ ἄκαιρος στωμυλία λαλοῦντος κατηγορεῖ καὶ αὕτη τὸν τρόπον αὐτοῦ. πάντα δὲ ταῦτα ὡς ἔστιν ἀλλότρια φιλοσόφου, δῆλον.